

Marie Louise Allerslev
Egetoft 7, Slagslunde
3660 Stenløse
Tlf. 48183884
E-mail: marie@sunway.dk

Den 8. november 2009

Forbrugerombudsmanden
Att.: Charlotte Bruun Windahl
Amagerfælledvej 56
2300 København S.

Vedrørende sag nr. 09/01401.

Med henvisning til ovennævnte sag tillader jeg mig at henlede opmærksomheden på en dom, som Hamburger Landgericht har afsagt den 27. oktober 2009 over for E.ON.

Sagen var anlagt af 52 gaskunder, støttet af die Verbraucherzentrale Hamburg, formentlig en organisation der svarer til Forbrugerrådet. Linket til organisationen er <http://www.vzhh.de/>

Dommen går i al sin enkelthed ud på, at E.ON ikke var berettiget til at hæve deres gaspris over for deres kunder med henvisning til en klausul i kontrakten, der gav E.ON ret til at regulere gasprisen i forhold til "prisudviklingen på varmemarkedet". Retten fandt ikke, at en sådan klausul skal have gyldighed. For at sikre, at en sådan klausul ikke skal kunne anvendes efter forgodtbefindende, må der stilles høje krav til klarheden. Det skal yderligere være en betingelse, at en prisforhøjelse er helt konkret begrundet, ligesom forsyningsvirksomheden skal stille de nødvendige data til rådighed, der giver kunderne mulighed for at efterkontrollere og vurdere baggrunden for prisforhøjelsen.

Dommen kan man læse nærmere om på nedenstående link

<http://justiz.hamburg.de/1892434/pressemeldung-2009-10-27.html>

Det kan naturligvis ikke vække forundring, at E.ON, så vidt jeg er orienteret, agter at gå videre i retssystemet med denne afgørelse.

Jeg tillader mig at gøre opmærksom på denne dom, fordi den er et af mange eksempler på, at E.ON handler mere efter egne retningslinier, end hvad der er tilstedeligt og fair over for kunderne. Men ikke mindst også fordi den efter min opfattelse, selv om det er en dom, der er afsagt i Tyskland viser, at en domstol ikke kunne finde på at træffe en afgørelse på baggrund af så vage vendinger som Ankenævnet på Energiområdet har anvendt i min sag:

”Nævnet har således ikke tilsidesat en ændring af et vilkår til ugunst for forbrugeren, når ændringen dels var nødvendiggjort af udefrakommende forhold og dels er blevet varslet med et forudgående varsel på mindst seks måneder”.

Og endvidere

”Nævnet bemærker, at de oprindelige leveringsbetingelser hjemler i §§ 5.4, 5.6 og 10 mulighed for, at der løbende kan foretages ændringer. Forbrugerne i forsyningsområdet og dermed også klager har derfor ikke haft rimelig grund til at forvente, at aftalen i sin helhed skulle være helt uændret i alle de 20 år, som uopsigelsesperioden er aftalt til at vare.”

Det var med disse begrundelser Ankenævnet på Energiområdet den 19. december 2008 traf den afgørelse, at undertegnede ikke fik medhold i det fremsatte krav om, at leveringsbestemmelserne ikke ensidigt kan ændres af indklagede (E.ON). Der er citeret fra side 21 i afgørelsen (bilag 6 i denne sag). Ikke ét ord om, at der samtidig i § 5.4 er angivet en beregningsformel, at det af § 5.6 fremgår, at udmeldelse af nye tariffer forudsætter væsentligt ændrede forhold, baseret på et nyt **godkendt** langtidsbudget og at § 10 omhandler, at de angivne leveringsbestemmelser skal være undergivet den til enhver tid gældende lovgivnings bestemmelser, hvilket vel også må omfatte aftaleloven og markedsføringsloven.

Der synes ikke at være nogen tvivl for Hamburger Landgericht om, at en prisforhøjelse forudsætter klare retningslinier og veldokumenterede begrundelser over for forbrugerne. Det var ikke engang godt nok, at der i den foreliggende sag i kontrakten var taget forbehold for prisændringer.

I den sag som jeg har indgivet til Forbrugerombudsmanden er der tale om et aftaleretligt forhold, som E.ON uden videre ensidigt har brudt, til trods for de anprisninger og deraf følgende løfter, vi fik ved kontraktens indgåelse, som der er redegjort for i mine tidligere skrivelser.

Det er ikke min opfattelse, at dansk lovgivning er ringere end tysk lovgivning på dette punkt.

Jeg tillader mig i øvrigt at henvise til artikel 3 med bilag til Rådets Direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler

Artikel 3

(1) Et kontraktvilkår, der ikke har været genstand for individuel forhandling, anses for urimeligt, hvis det til trods for kravene om god tro bevirker en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser ifølge aftalen til skade for forbrugeren.

(2) Et kontraktvilkår anses altid for ikke at have været genstand for individuel forhandling, når det er udarbejdet på forhånd, og forbrugeren derved ikke har haft nogen indflydelse på indholdet, navnlig i forbindelse med en standardkontrakt.

Den omstændighed, at visse elementer i et kontraktvilkår eller et enkelt kontraktvilkår har været genstand for individuel forhandling, udelukker ikke anvendelse af denne artikel på resten af en aftale, hvis en samlet vurdering fører til den konklusion, at der alligevel er tale om en standardkontrakt.

Hvis en erhvervsdrivende hævder, at et standardiseret kontraktvilkår har været genstand for individuel forhandling, har han bevisbyrden.

(3) Bilaget indeholder en vejledende og ikke-udtømmende liste over de kontraktvilkår, der kan betegnes som urimelige.

BILAG

KONTRAKTVILKAAR SOM OMHANDLET I ARTIKEL 3, STK. 3

1. Kontraktvilkår, hvis formål eller virkning er følgende:

.....

- i) bindende for forbrugeren at fastslå, at denne har accepteret vilkår, som han rent faktisk ikke har haft mulighed for at stifte bekendtskab med inden aftalens indgåelse
- j) at tillade den erhvervsdrivende ensidigt at ændre kontraktvilkårene uden gyldig og i aftalen anført grund
- k) at tillade den erhvervsdrivende ensidigt uden gyldig grund at ændre egenskaberne ved det produkt eller den tjenesteydelse, der skal leveres

- l) at bestemme, at vareprisen skal afgøres på leveringstidspunktet, eller at tillade sælgeren af en vare eller leverandøren af tjenesteydelser at sætte prisen op, uden at forbrugeren i begge tilfælde har en tilsvarende ret til at annullere kontrakten, hvis den endelige pris er for høj i forhold til den pris, der blev aftalt ved kontraktens indgåelse
- m) at give den erhvervsdrivende ret til at afgøre, om den leverede vare eller tjenesteydelse opfylder kontraktvilkårene, eller at give denne en ensidig ret til at fortolke det enkelte kontraktvilkår.

De bedes venligst lade dette brev indgå i ovennævnte sag. De anmodes endvidere venligst om at tilsende mig en liste over sagens akter.

Med venlig hilsen

Marie Louise Allerslev

PS.

For god ordens skyld skal jeg gøre opmærksom på, hvordan kundeforholdet til E.ON er skruet sammen:

Forbrugerne i Slagslunde underskrev i 1995/96 en bindende aftale med NES A/S, hvori indgik de udleverede leveringsbetingelser af 7/11 1995 (bilag nr. 2 i sagen).

I 2005 solgte NES A/S sin varmeforretning til E.ON Danmark A/S. Den 22. september 2005 meddelte E.ON Danmark A/S kunderne i Slagslunde, at vores varmeleverandør fra den 1. oktober 2005 var E.ON Danmark A/S. Kopi af E.ONs velkomstbrev er vedlagt dette brev som bilag nr. 15 til sagen.

Som det klart fremgår, er det E.ON Danmark A/S, der er vores kontraktpartner. Vi anser det i den forbindelse som uvedkommende for kunderne, at E.ON Danmark A/S har overladt distributionen til sit datterselskab E.ON Varme ApS og produktionen til sit datterselskab E.ON Produktion A/S.

Den beskrevne konstruktion medvirker til at sløre kontraktforholdet i og med at såvel distributionselskabet E.ON Varme ApS som produktionsselskabet E.ON Produktion A/S er omfattet af varmeforsyningsloven, medens dette ikke er tilfældet for E.ON Danmark A/S.

Da vores kontraktpartner E.ON Danmark A/S ikke er omfattet af bestemmelserne i varmeforsyningsloven skal jeg forespørge, om denne oplysning ikke giver anledning til en fornyet overvejelse af, om udfaldet af forhandlingerne mellem Energitilsynet og distributionselskabet E.ON Varme Danmark ApS har nogen som helst betydning for Forbrugerombudsmandens vurdering af denne sag.

PPS.

Kopi af denne skrivelse er sendt til Energitilsynet.

Bilag 15 til sag 09/01401: Velkomstbrev af 22. september 2005 fra E.ON Danmark A/S.